

Neyi Kaybedeceklerdi ki 2

– kul mehmet · 12 Ocak 2022

Neyi Kaybedeceklerdi Ki? Kaybedecek Bir Birikimleri Yok İken!-2

-Şey bakkal gidiyordum, akşam ki yemekte ne yapacağımızı düşünüyordum.

-Bak sen sevdiğime, bizim için telaşlanmış derin düşüncelere dalmış. Bu kadar derin düşünmeye ne gerek vardı, bir salata birde makarna yanında bir ayran yeterdi aşkım.

Şaşırdı. İnsan bazen şaşırınca kendine geliyordu. Şaşırmamanın verdiği tepki etki ile Ayten'e yol ortasında sarıldı. Ayten kızarak tıpkı ateşte kızaran tavuk biber patlıcan gibi kızardı bozardı.

-Sevgilim ne yapıyorsun yol ortasında?

-Şey çok şaşırdım bu inceliğinden ötürü!

-Tamam, sen alacaklarını al, ben Zehra ile gelir yaparız, haydi bende akşama bir hazır tatlı alarak geleceğim.

-Aşkım tatlıya ne gerek var ki, siz varsınız ya!

-Vayyy! Romantik sevgilim! Beni şaşırtıyorsun, haydi eğlenmeyelim herkes işini yoluna koysun birazdan buluşur bir arada oluruz.

Ayrıldılar, yani bildiğimiz ayrılık değildi bu, hiç alakası yoktu belirtiyim. Belirtmek aklımıza gelirken Süleyman şimdi durumlarını nasıl güzel bir izahla bakkala belirterek somut bir kararla onu yumuşatarak, marul salatalık domates makarna yağ falan filan alacaktı. Kararsızlıkla belirtisiz düşüncelerin kendini kırbaçlamasıyla acılar içinde bakkalın kapısına geldi. Bakkal Remzi içeride kendi kendine kızgın bir şekilde konuşarak diz üstü bilgisayarının başında öfke dolu bir halde duruyordu. Kapıdan içeriye girdi.

-Selamun aleyküm Remzi amca, çok sinirli görünüyorsun, hayırdır? Seni böylesine belirgin sinirlendiren nedir söyler misin?

Karşısında Süleyman'ı gören Remzi amca. Burnundan soluyarak.

-İçine tükürdüğüm bilgisayara alışamadım, önemli görüşmeleri siparişleri ödemeleri buradan yapmaya çalışıyorum, gel gör ki bu merete virüs bulaşmış, beni çıldırtıyor. Hangi işlemi yapmaya kalksam sayfalar kapanıyor, açık kadınların olduğu sayfaya yönlendiriyor. Seni bana Allah gönderdi, sen anlarsın bu işlerden, sana zahmet hemen format atsan da işlerimi yoluna koymak için bir yardımcı olsan.

İşte sorunlar çözüme doğru yavaş yavaş gidiyordu. Bu işten anlayan Süleyman, sözleri yumuşatıcı yumuş'a yatırarak (burada reklam yerleştirilmiştir)

-Senin emrin olur Remzi amca, ben şimdi hal ederim. Benim de senden bir ricam olacaktı. Durumuzu biliyorsun el boş cep boş, senden alıyoruz borca, sen geçen gün ödemedi size bir şey vermem...

-Evladım o, o gündü, bu bugünde bu gün senin de dükkân emrinde ne istersen al bende, sen şu bilgisayarımı hal et, gerisi kolay. Birbirimize yardımcı olmazsak hayat nasıl devam eder.

Süleyman'ın sözleri yumuşatıcı yumuş'la yumuşatması bayağı faydalı oldu (buraya da reklam yerleştirilmiştir).

Hani çok sık kullanırsınız "işte elime şimdi düştün" kelimesini, hiç aklından geçirmedim. Biliyordu ki bu tarz

şeyler kötü niyetler toplumu bozan şeylerdi, bu bozulma, cep telefonu, uydu, televizyon gibi bozulunca hemen tamir edilen, şeyden değildi. Dizüstü laptopu yani bilgisayarı pardon şu an bir şey sayamayanı aldı, bir şeyleri sayması için insan aklına hareketine maruz kalanı yeniden yükleyerek çalışması için eve doğru yola çıktı. Hani bilgisayarlar insan aklından hızlı derler ya bu yalandır. Şöyle az düşününce bunu daha güzel idrak edeceksiniz eminim.

Mehmet Aluç